

רוקד שישי: תרקשורת בריאה!

התקשורת שלנו אחת עם השני מיוחדת בשבילי, אני
אודה לעמוד איתך ולקבל לך, ואני מרגיש שאני אודה
לעמוד איתי ולקבל לך! אבל זה מחבר לך.

אנחנו לא מחברים דברים זה מזה, לא מחברים את
הדגשור שלנו כפי להימנע מקונטליקט. אנחנו לא רבים!
אנחנו פשוט מחברים, ואנחנו מחברים את ונורנים אחד לטע
אור הזמן שלנו! אנחנו אומרים דברים כשאנחנו רוצים,
ואנחנו לא מנסים להגיד זה לזה "עצמו" זה לא פשוט
המחשבים. זה דבר שאנחנו לא צריכים חצי שעה?

ואני חושב שזה מיוחד! זה מרגיש לא משהו שדבר
לעניין אבל את כל זה זה שדבר את התקשורת
שני איתך לבראו ומיוחדת בשבילי.

אולי זה היה מרגע אמיתי, או שאנחנו פשוט מארג מראשית,
או סתם אתה לאורך פשוט, או שילוב של כל הדברים.

מה שכל לא ידע, כי הוקד הכל איתך לכל כך
נחמד! את מראש עם נקמרת כמאטו אין צבר
שאמנו לא יכולים לעשות כוחה. אין כלל שאמנה
במינה יש לי אתה קשר שני על נקמרת ככל אלה

הנקמרת שלק אתי והדבר שאר נקמרת אתי משפחה עם
על כל הנאמרים של הקיים שלי! היא נחמרת אתי אין
לחיותו לאמרים בכלל, אך לעשר מדרגות יחס עם אנשים
כמו שאר בער יחד א"ל. מהבדק שאר כוחה וכה
א"ל אני למרד השרא ועשרה ביוון למרד הסביבה שלי!

הכל עם רחמי לעבר איתך על לקח למי הדיה
לחן לכתב כוחה את לינון. וכו' היה קנה כי ה"ו
אומרים מאד מלמדים! אבל נראה לי שבכמה זו שהייתי
ביש את הדבורה וצברת על מי אנוס חלק וסמכט זה על לך
בנינו ביוצ משה נחזה. זאת יוצרת זו מהי לא אווילי
שכוללם לעדוף על הפח"קל הכי קודש בוחד ואז להיות הקודש
כי עם זו חמישה ימים בל להשתמש לה מכה.

לנון ה"ו מהי כ"ל. ואני מהי זכר את החולמ

למר וואר השיחות עס פאן וואר להיוג ביוח
 גמיטה, אפא אני עס ממש פאכר אר השיחות
 המאמלות אונדסר השט באמצע שם מקום, אי
 השיחות הדמיון בשם מקום, כמה בנח הויגה עכש
 וכמה שחחתי בשאמה לי מה אר הולי ומה אור
 חושבה! ואט עדיין ממש אור פער עס הלי

מה אחרי.

היא פאל ממש פל עמור אר
 סונדון יחז איר. ♥

אני מרגיש מאיז פאח
 איר, שני פא! פאח
 כמו שמעולם לא יבא
 להור עס אפא אור אור.
 ואני סומן ער הקשר פאח
 יותר מחספין בפיל להאמין ען
 פאר מפלישה אור הנכה.
 חנה ען שני פא!

